

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Literatures)

การศึกษาและวิจัยปัญหาและอุปสรรคการใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา มีบุคคลดำเนินการไว้หลายรายด้วยกัน บางท่านก็ทำเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และบางท่านก็ได้ศึกษาหลายด้านพร้อมกันซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

Oseas A. Dol Rosariv * ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารหน่วยงาน และหน้าที่ของหน่วยงานโสตทัศนศึกษาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักการของโปรแกรม โสตทัศนศึกษา วิเคราะห์การเสนอโปรแกรมโสตทัศนศึกษาในฟิลิปปินส์ และส่งเสริม โปรแกรมโสตทัศนศึกษาสำหรับโรงเรียนของรัฐ และวิทยาลัยบางรัฐในฟิลิปปินส์ โสตทัศนศึกษาแตกต่างจากผลของการศึกษาและวิจัยพบว่า การบริหารงานโสตทัศนศึกษา มีการบริหารงานส่วนมากเป็นแบบวิเทศสามระดับคือ ระดับชาติ ระดับเมือง และระดับท้องถิ่น ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับสหรัฐอเมริกา คือ ระดับชาติ มีศูนย์โสตทัศนศึกษา ระดับเมืองและระดับท้องถิ่นมีหน่วยโสตทัศนศึกษา ผู้ว่าราชการศูนย์โสตทัศนศึกษา มีตำแหน่ง เป็นหัวหน้าแผนก ผู้อำนวยการ โรงเรียนจะแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือสภาเพื่อช่วยผู้อำนวยการ โสตทัศนศึกษาในการส่งเสริม และพัฒนาโปรแกรมโสตทัศนศึกษาให้กว้างขวางออกไป และหน้าที่ของโปรแกรมโสตทัศนศึกษาในการฝึกฝนและวิจัยกันด้วย บริการวัสดุ การผลิต การศึกษากับประชาชน

Kenneth C. Rugg ^๒ ได้ศึกษาและวิจัยตำแหน่งหน้าที่ของหัวหน้า หรือผู้อำนวยการหน่วย

* Oseas A. Dol Rosariv, " A Proposed Audio-Visual Program for Schools and Colleges in the Philippines, Indiana University, 1956, The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1957)

^๒ Kenneth C. Rugg "An Analytical Study of the Position of the City School System A.V. Director. 1955," The Thesis Abstract Series, (Indiana, school of Education, Indiana University, 1956), pp.131-37

โสตทัศนศึกษาในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ผลของการศึกษาและวิจัยพบว่าโรงเรียนของรัฐ
 ทุกแห่ง เห็นความสำคัญของยูริบและชอบไปรแกรมโสตทัศนศึกษาซึ่งจะลงมือ • คนที่ล้มเหลวหลังจาก
 ดุคินีโมลลิ ค.ศ. ๑๙๕๕ โรงเรียนที่เรียนเต็มเวลาได้เริ่มแต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยโสตทัศนศึกษา
 ผลปรากฏว่าในการปฏิบัติจริง ๆ เจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือแก่ผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการก็
 มักจะมีแนวโน้มที่ออกความคิดเห็นเองเป็นส่วนใหญ่ อีกประการในการปฏิบัติงาน ผู้อำนวยการมักจะสั่งให้ทำ
 แนะนำ หรือช่วยแนะนำช่วยผู้จัดการโรงเรียนและสามารถจะตัดสินใจได้ การนี้รับทวน ส่วน
 โสตทัศนศึกษาถูกจัดแยกออก แต่มีบางหน่วยอยู่ ในหน่วยใหญ่อื่น ๆ นโยบายของแผนกมักจะ
 ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของอำเภอหรือรัฐ คณะกรรมการโสตทัศนศึกษาและผู้อำนวยการ
 จากการสอบถามผู้อำนวยการแสดงว่าเขาให้ความสนใจต่อการทำหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับโสตทัศนศึกษา
 ช่วยเหลือ อนาคตและการแนะนำแนวการปฏิบัติได้

Rolland O. Meiser^๑ ได้ศึกษาและวิจัยหาสาเหตุที่ครูบางคนซึ่งสอนระดับชั้นปีที่ ๕ และ
 ๖ ในโรงเรียนของรัฐมาลีนในมลรัฐอินเดียนา ไม่พยายามศึกษาหาความรู้หรือฝึกหัดการใช้อุปกรณ์
 โสตทัศนศึกษาเพิ่มเติม เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖ พบว่าสาเหตุที่ไม่ใช้ เพราะไม่ได้ประสงค์ที่จะใช้ มีครู
 ๖๔ % เคยเรียนวิชาโสตทัศนศึกษา โดยเกณฑ์เฉลี่ย ๑.๓ % เคยเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องสภาพบนตัว
 ครูเห็นว่าการบนตัวมากกว่าการใช้ฟิล์มสตริป การฝึกสอนมีผลทำให้ครูต้องฝึกหัดใช้ การทบทวนการ
 ของคณะกรรมการนักวิจัยและการวางแผนร่วมกับครู มีผลต่อการใจ และการไม่ใช้อุปกรณ์โสตทัศน
 ศึกษา

De Forest Shaw Haurilton^๒ ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการเลือกและประเมินค่าอุปกรณ์

^๑Rolland O. Meiser, "An Exploration of Factors Affecting the Utili-
 zation, of Audio-Visual Materials" 1952, The Thesis Abstract Series,
 (School of Education, Indiana University, 1953,) pp. 219 - 225.

^๒Haurilton, De Forest Shaw, "An Evaluation of Country A.V. Services,"
 1950 Dissertation Abstracts, (Michigan University,) 1959.

โสตทัศนศึกษา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๔ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันมาหาบิการเลือกวิธีใช้วัสดุ ระหว่างผู้อำนวยการโสตทัศนศึกษา กับ ศึกษานิเทศก์ หรือที่ปรึกษางานโสตทัศนวัสดุ และผลของการวิจัยก็โดยพบว่าการใช้อุปกรณ์ในวิชาสังคมศึกษา และด้านวิทยาศาสตร์มากกว่าในวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การอ่าน ศิลปะ และภาษาศาสตร์ ฯลฯ ประโยชน์ของทัศนวัสดุที่นักเรียนได้ค่านี้เห็นกว้างสนิใจ และสันติมากกว่าการใช้ในเรื่องของการสัมฤทธิ์ผลการเรียน ครูได้ให้ความเห็นของตองกับว่า ประโยชน์และความพอใจที่เขาได้รับนั้น ได้แก่ บริการโสตทัศนศึกษาที่มีอุปกรณ์ที่ เหมาะกับระดับที่ทำการสอนอยู่ซึ่งมีเสียงแก่อุปกรณ์จำนวนมากเท่านั้น ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ Edward O. Minor^๕ ได้ศึกษาสภาพของโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัย นดาวิทยาลัย ๔ ปี ของนิวยอร์กที่มีระดับ เป็นที่นิยมรับโดยทั่วไป โดยพบว่า การเลือกอุปกรณ์ การเลือกวัสดุในสถาน ๑๖ แห่ง ขึ้นอยู่กับความต้องการของนักเรียน เป็นส่วนใหญ่ และการแนะนำจากหุมุคตระ การใช้อุปกรณ์นั้นแผนการศึกษาใช้การสมนตรมากที่สุด ผู้อำนวยการส่วนใหญ่อ้างว่าครูใช้เครื่องอัดเสียง และเครื่องฉายภาพยนตร์ ได้สะดวกกว่าอุปกรณ์อื่น ๆ อุปกรณ์ที่คิดวางแผนโปรแกรมโสตทัศนศึกษา คือการขาดเงินทุน ทำให้มีผลกระทบบระเทือน คือ ครูใหญ่ไม่มีโอกาสได้นักแผนเมืองคนตักที่ นั่นที่จะใช้โสตทัศนวัสดุที่มีประสิทธิภาพ

Clifford V. Wait,^๖ ได้ศึกษาโปรแกรมโสตทัศนศึกษาของวิทยาลัยฝึกหัดครู ในสหรัฐอเมริกานเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๓ เพื่อศึกษาสภาพของหน่วยโสตทัศนศึกษาในสถานดังกล่าว และได้สรุปว่า โสตทัศนศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในสถานศึกษาของครู ความเป็นผู้นำ เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา โปรแกรมโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครู การบริหารโดยตรงจากหัวหน้าในสำนักงานเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา โปรแกรมโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครู การนำวัสดุของครูในวิทยาลัย จะทำให้เพิ่มความกว้างขวางของวัสดุ

^๕Edward O. Minor, "An Analytical Study of Audio-Visual Programs in Four-year Accredited Negro Colleges and University" 1953 The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1954), p.133

^๖Clifford V. Wait, "A Study of Audio-Visual Programs in Selected Teachers Colleges in the United States for the Purpose of Identifying and Describing Some Effective Administrative Patterns" 1953 The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1954), pp.223-28.

และแหล่งวัสดุ การศึกษานี้จึงมุ่งหาว่าจะใช้วัสดุเพิ่มขึ้น หรือไม่ภายใต้ความรับผิดชอบของผู้อำนวยการศูนย์ และผู้รวมของคณะกรรมการที่ปรึกษาของวิทยาลัย

David Parker Bernard ได้ศึกษาสถานการณ์ของโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน การศึกษาของผู้ใหญ่ใน Wisconsin เพื่อจะใช้ เป็นข้อเสนอแนะในการริเริ่มโครงการใหม่ ๆ ระบุว่าโรงเรียนการศึกษาของผู้ใหญ่ได้รับการจัดตั้งขึ้น ตามแผนบัญญัติในกฎหมายการศึกษาตามบังคับของเวลาของรัฐเอง และโรงเรียนส่วนใหญ่ตั้งขึ้นหลัง ค.ศ. ๑๙๑๑ นอกจากนี้ผู้เขียนได้สรุปปัญหา เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมากในโรงเรียนสองตอนคำ คือไม่มีการบริหารงาน หรือการนิเทศ ไม่มีการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับผู้พิการโสตทัศนศึกษา และมีเวลาน้อยในการสอน โดยมากขาดการฝึกฝนวิธีการสอนโดยเฉพาะการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ และควบคุมเครื่องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่จำเป็น

อุปสรรคการนิเทศ คือการไม่มีโครงการ จัดอุปกรณ์ช่วยการผลิตและแผนการนิเทศ ปัญหาที่สำคัญในโรงเรียนส่วนใหญ่ โดยนักการศึกษาผู้พิการ กล่าวคือใช้ละเว้นบทบาทบางอย่าง เช่นการทดลองใช้ก่อน, การศึกษาอุปกรณ์ล่วงหน้า, การประเมินค่า การเลือกวัสดุอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา โรงเรียนที่เลือกมา ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเก็บรายงานของเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ถูกต้อง วัสดุ การรักษา เครื่องมือ การประเมินวัสดุ และการเงิน

นอกจากนี้โรงเรียนยังได้รับการอุปถัมภ์จากแหล่งอื่น นอกจากของตนเอง ครูไม่มีอุปกรณ์เงินของตนเอง และไม่ยอมเสียเงินเมื่อจะซื้ออุปกรณ์ อีกประการหนึ่ง การเงินเพื่อทำเงินงานที่ไม่ได้รับการสนใจเท่าที่ควร

ในประเทศจีน In-Gui Fan ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาโสตทัศนศึกษาของวิทยาลัยฝึกหัดครูในมณฑลกว่างซี ค.ศ. ๑๙๓๐ ถึง ค.ศ. ๑๙๔๔ โดยหวังว่าการศึกษานี้จะวิจัยเรื่องนี้จะ เป็นแนวทางช่วย

David Parker Bernard, "A Study of the Audio-Visual Administrative in Supervision Functions in Selected Schools of Vocational and Adult Education in Wisconsin", 1955 The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1956).

ข ระยะเวลาที่ศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาของครู นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายพิจารณาเจ้าหน้าที่
วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ครูต้องการ และความสามารถในทางโสตทัศนอุปกรณ์ของครู การตรวจ
สอบครูและ เพื่อเสนอแนะว่าควรจะมีโปรแกรมอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาในการสอนในประเทศจีนเพียงไร
จากการศึกษาและวิจัยพบว่า

๑. การบริหารงานระดับชาติ จังหวัด และท้องถิ่น รวมทั้งในสถาบันการศึกษาชั้นสูง มี
จุดบกพร่องการบริหารงานของโครงการอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา คือ

โครงการอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการ และมีการเกี่ยวข้องกับ การเมือง
การดำเนินงานโสตทัศนศึกษา อนุญาตให้การควบคุมแรงกฎหมาย และรัฐบาล การที่โสตทัศน
วัสดุสำหรับสื่อบวกลดไม่แพร่หลาย และในการสอนในต่างประเทศไม่มีเลย การบริหารงานของโครง
การโสตทัศนศึกษา ในสถาบันการศึกษาชั้นสูง กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ควบคุมทั้งทางตรง และ
ทางอ้อม ไม่มีผู้นำในวิชาชีพในระดับชาติ ระดับจังหวัดในท้องถิ่น และทุกสิ่งทุกอย่าง ปฏิบัติการ
อย่างฉะฉาน

๒. การเลือกวัสดุ และบริษัท มีจุดบกพร่องคือ

กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบในการเลือก ปรับปรุงวัสดุ และบริษัท ด้วยเหตุนี้ทำให้
แต่ละสถาบันเกิดความขงแต่ใจในเรื่องการริเริ่มกิจการใด ๆ ใยม วัสดุอุปกรณ์ที่ซื้อขึ้นอยู่กับกา
กระทรวงศึกษาธิการจะเลือกชนิดใดมากกว่าที่จะดูว่าความคงการ คงทนถาวรจริง ๆ

๓. การเก็บรักษา และการแจกจ่ายของวัสดุ หรือข้อเสนองานมีหลายประการ กล่าวคือ

กระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้แจกจ่ายเองไปยังจังหวัดต่าง ๆ วิธีการนี้ทำให้วัสดุไม่ประ
สิทธิภาพ และขัดขวางทางการใช้บางในหลายวง จำนวนของรูปภาสที่ควรจะส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ
อนุญาตให้การศึกษาสนใจจากกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ได้อยู่ในความคงการของผู้ใช้จริง

"In- Chi Fun, " A Study of the Problem of Audio-Visual Education
for Teacher Education in China " 1930 - 1949, The Thesis Abstract Series,
(Indiana, School or Education, Indiana University, 1950,) pp. 103 - 109

๔. การแจกจ่ายบริภัณฑ์ทำโดยวิธีเดียวกับวัสดุ และกระทรวงมีหน้าที่รับผิดชอบทั้งหมด ทำให้สถาบันแต่ละแห่งหมดความสนใจในการวางแผนงาน โครงการของตนเอง และปล่อยให้ เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการผู้เดียว

๕. เกี่ยวกับการเงิน ไม่มีเงินทุนแน่นอนสำหรับโครงการโสภณศึกษา ไม่มีการแบ่งเงินทุนแน่นอนให้แก่วางของดิน การแจกจ่ายอุปกรณ์ไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้อุปกรณ์โสภณศึกษา การวางแผนการทางการเงินมีได้ รวบรวมจากความต้องการของแต่ละระดับ เพื่อให้แต่ละระดับมีความรับผิดชอบด้วย

๖. การผลิต ขาดผู้นำทางด้านเทคนิคการผลิตอุปกรณ์ ขาดผู้นำในอาชีพ เพื่อการวางแผนการผลิตและการเขียนสคริป ไม่มีความพยายามที่จะปรับปรุงในสถานที่ ไม่มีรหัส ทำให้เกิดข้อผิดพลาดใช้วัสดุสิ้นวัสดุอุปกรณ์

๗. การฝึกฝน มีการฝึกฝนชอบ เจตของวิชาดี แต่พยายามจะใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนทุกวิชาให้ได้มากที่สุดใช้เวลาอันสั้น หลักสูตรถูกกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ แต่ไม่ได้วางรากฐานอยู่บนจุดประสงค์ของการศึกษาแท้จริง และความต้องการจริง ๆ ของประชาชน

๘. การใช้วัสดุอุปกรณ์ใน Leader training program ในสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่เลือกมา มีจุดอ่อนคือ เน้นหลักการและเทคนิคมากเกินไป ไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้วัสดุสิ้นศึกษาวิชา ถึงคณิตศาสตร์ และการบริหารงานโสภณศึกษาในระดับท้องถิ่น เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกหัดใช้อุปกรณ์น้อยเกินไป ทั้งนี้ นักศึกษายุ่งยากกับงานที่ได้รับมาแต่ละวัน และงานต้องปฏิบัติประจำวัน ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับฝึกฝน ความสนใจ และถองการของนักศึกษาถูกละเลย หลักสูตรไม่มีคหุ้่นพอที่จะให้เหมาะสมกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล แต่ละวิชาที่เลือกก็ถูกจำกัด ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาให้มีการฝึกหัดเกี่ยวกับบริษัท

๙. เกี่ยวกับโครงการศึกษาของครู เมื่อได้วิเคราะห์ พบว่า การศึกษาของครูในประเทศไทย เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ระบบผูกมัด และการดำเนินการโดยรัฐบาล การศึกษาเป็นแบบอมาตยาธิปไตย (Bureaucracy หรืออมาตยาธิปไตย คือ การจัดทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดในการบริหารงานตามมติ ของข้าราชการ) กระทรวงศึกษาธิการจะพิจารณานโยบายของการศึกษา การนิเทศงานของโรงเรียน สิ่งเหล่านี้ทำให้ขาดวางแผน เปลี่ยนแปลงใหม่ และคลังของรัฐบาลก็ไม่สามารถหาเงินให้พอเพียง กับความต้องการของโรงเรียนในประเทศไทย

Aziz Shellel Aziz ได้ศึกษาโปรแกรมโฮสท์สตีจิกของกระทรวงศึกษาธิการในสาธารณรัฐอิรัก และการเริ่มต้นดำเนินงานของโฮสท์สตีจิกในมหาวิทยาลัยของแบกแดด เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ได้สรุปว่า กระทรวงศึกษาธิการต้องการขยายงานด้านโฮสท์สตีจิก ซึ่งเป็นรากฐานทั่วอิรัก โครงการที่ได้รับความสำเร็จจะต้องมีเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ มีงบประมาณเพียงพอที่จะสามารถหาวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการ มีเครื่องมือและ เครื่องอำนวยความสะดวก และมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

น.ส.สุคนธ์ ศักดิ์หงษ์ ได้สำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคการสอนของโรงเรียนราษฎร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ เพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการใช้อุปกรณ์การสอน จากการสำรวจพบว่า โรงเรียนจากเอกชนเครื่องมือโฮสท์สตีจิก สถานที่ไม่อำนวย ผู้บริหารไม่สนับสนุน และครูไม่สามารถเสนอความคิดเห็นได้ ตัวครูผู้สอนคิดว่า ไม่ใช้อุปกรณ์ก็อาจสอนได้ดี ครูไม่เคยได้รับการฝึกฝนอบรมวิธีการใช้มาก่อน ไม่ทราบวัสดุที่ต้องการใช้ที่ไหน ตลอดจนไม่สามารถผลิตได้เอง

นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่น ๆ ที่ได้สำรวจเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคการใช้อุปกรณ์การสอนในคณะวิชา และในระดับชั้นต่าง ๆ กันอีกด้วย ซึ่งสรุปได้ คือโรงเรียนเหล่านี้ขาดเครื่องมือโฮสท์สตีจิก ไม่มีบริการที่ดีในการบำรุงอุปกรณ์ ไม่มีบริการการผลิต ครูไม่มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ และการผลิต การเก็บอุปกรณ์ไม่วิธีที่ถูกต้อง และครูบางคนคิดว่าไม่จำเป็นของใช้อุปกรณ์การสอน

^๕Aziz Shellel Aziz, "Consideration for the Exoansion of A.V. Program in the Iraqu Educational System" 1960, Dissertation Abstracts, (Michigan University micro films, Inc.,) pp. 191 - 92

^{๑๐}สุคนธ์ ศักดิ์หงษ์, "การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณการสอนโรงเรียนราษฎร์" พ.ศ.๒๕๐๗
วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปีการศึกษา ๒๕๐๘